

деня, ако храната и да е стояла предъ неговите очи; на десетиятъ — той испусналъ духъ и изрѣкалъ послѣдните думи: „кажете на Тиверия, че историята ще да отмъсти за историкътъ.“

Помнилия.

Великий човѣче! Достойний служителю на истината! Да бжде твоята лучезарна памѣть запечатана въ сърцата на римляните! Да послужишъ ти като предмѣтъ за уважение въ най-добрите времена, ако боговете са умилостиватъ и ни испроводатъ такива времена! Позволиле ли сж баремъ да са предаде трупътъ му на огънь и на погрѣбение?

Аврелия.

Като престѣпникъ, той е хвърленъ отъ недостойни ржце въ безславната земя отвѣдъ Тибръ!

Помнилия.

Да попитаме стражарете, които сж го ровиле, за гробътъ на страдалецътъ, да намѣриме земята, която е освятена съ неговътъ прахъ, да я украсиме съ цвѣтя и да я почетеме съ възлияния.

Аврелия.

Това е бузумие! Защо да погубвашъ себѣ си, когато отъ това никой не ще да има полза? Памятыта на Кремуция Корда ще да са украси съ неувидаеми цвѣтя отъ страдания за истината, и добрата дума, казана мълчашката отъ честните граждани, е най-драгоцѣнна отъ сичките възлияния!..

КРАЙ.